

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

خیلواک اکرمی

فساد اداری سرطان مغزی برای حکومت افغانستان

با میلیونها دالركمک و همکاری کشورهای اروپائی و امریکا هنوز هم دولت افغانستان درمنجلاب آکنده ازفساد اداری، فقروظلم دست و پا میزند با آنکه حکومت ایتالیا مستقماً مسولیت بازسازی و آموزش دهی نظام قوه قضائیه افغانستان راچند سال قبل به عهده گرفت لیکن باگذشت زمان مجبوره عقب نشینی شده و نتوانست این ارگان را ازمرض مهلك وکشنده ای که به آن مبتلا شده بود، نجات دهد.

زیرا بازسازی درهرصورت وهرزمینه زمانی ممکن است که درآن محیط ویا موقعیت حداقل نشانه ای ازروند قبلی ویا علایم بهبود وجود داشته باشد اما نظام عدلی وقضائی افغانستان به اصطلاح به یک زنجیره شیطانی فقر مبدل شده که حتی سردرآوردن از آن، حکومت مداران افغانستان چه که حکومت های پرقدرت دنیا که سالها تجربه درین بخش دارند، رانیز به زانو درآورده است.

چون مشکل اصلی این نظام نه به افغانی بودن آن، بلکه برمیگردد به ارتباطات زنجیره ئی آن که توسط یک عده حاکمان وزورمداران فاسد به هم پیوست میخورند. چون طرح نظام عدلی وقضائی درین کشور طوری طراحی گردیده که منافع یک عده محدود رانسبت به منافع اکثریت ارجحیت داده واین عده محدود نه تنها دست بازدر حیطه ارگانهای قضائی، بلکه درمحدوده ادارات اجرائی که عبارت ازحوزه ها وپوسته های پولیس کشور است نیز بازمیگذارد. وبا امتیازقایل شدن به آن عده ازحوزه ها که بتواند تعداد بیشتری را بدام بیندازد امتیاز خوبی درنظر گرفته می شود وبناء درمحاکم هم وقتی افراد بدام افتاده به دست اعضای قوه قضائیه یک حوزه سپرده میشود دیگر قانون اساسی وقانون محاکم که قوانین کلی راتشکیل میدهند نه بلکه قانون شخصی افراد تعیین کننده سرنوشت متهم است.

زیرا درین قانون شناخت ازعدل وآینده نگری وجود نداشته وصرف دالر باید تعیین کند که متهم به چه سرنوشتی دچارگردد وهستند افرادی که اززیرتیغ گیوتین جلادان محاکم جان به سلامت برده اما ماه ها وسالها ازآزادی نصیبی صاحب نمیگردند چون دربدل رهایی خود ضمانت ندارند ومثل بندی شخصی باید ضمانت بپردازند وگرنه روزی ازمسؤولین ومنسوبین توقیف خانه سؤال خواهد شد که چه شد آن شخص؟

این خود رساننده مطلب است که بعدازگرفتن برانت شخص باز هم بی گناه پنداشته نمیشود زیرا ضمانت برای رهایی ندارد درصورتیکه درقانون اساسی به صورت واضح آمده است " کسی که برانت حاصل مینماید شخص بی گناه بوده

وازنگاه قانون هویت یک فرد عادی رادارا میباشد. " خوب اصل موضوع درینست اگر محاکم فیصله درست نموده وکدام جبر، رشوه وفساد دربین نبوده پس شخص مبری چرا ر هانمیگردد که سالها ویا ماهارا به حبس سپری مینماید؟

و اگر شخص متهم برائت حاصل مینماید پس چه حکم برای نگهداری وی در توقیف خانه ها ویا زندان وجود دارد ؟ پس این نشاندهنده آنست که حتماً شخص مستحق برائت نبوده معامله رهائی، با پول رشوه صورت گرفته ومحاکم بعدی باید در جهت تعیین سرنوشت وی تصمیم بگیرند تا اینکه برائت خریداری نماید ویا باز هم مقروض قیدیت بماند. از اینجاست که در جهت تعیین سرنوشت یک شخص نه قانون بلکه دالر تصمیم میگیرد و برای نمونه میتوان از یک شخص تبعه نپال به نام **مدن رای ولد بهادر رای** مثال آورد که وی سه سال وچند ماه قبل زمانی که وارد افغانستان گردید تصمیم گرفت یک شرکت خصوصی امنیتی در وزارت داخله ثبت وراجستر نماید که آقای علی شاه پکتیاوال قومندان امینه ولایت کابل هم در افتتاحیه آن شرکت ورزیده بود ولی بعد از چند مدت بنابر مسایل عدم پرداخت حق الزحمه آقای علیشاه پکتیاوال، ایشان وی و همراهانش را به لوی خاړنوالی معرفی نموده و کمپنی شان رامسدود مینماید که بعد از مدت زمان طولانی دوسیه آنان طی مراحل گردیده به محکمه سپرده میشود و محکمه ابتدائیه بنابر اسناد و شواهد کافی نتوانست قید سر آنها بکشد و آنان را برائت دادند که در نتیجه دوشریک وی به نام ولی وضابط شینکی در بدل ضمانت توانستند از توقیف خانه کابل بر آیند ولی آقای مدن رای که ضمانت نداشت دوسال را بدون حکم نهایی محکمه درباره سرنوشتش در زندان به سر میبرد چون وی یک شخص خارجی است کسی نبود که وی راضمانت کند بناءً وی باید منتظر معجزه باشد که چه وقت خداوند این حکومت ظالم قرون وسطایی را از میان می برد تاوی نصیب آزادی انسانی اش گردد.

وبسا انسانهای دیگری که بدون کدام جرم به تار جوالی این دولت پوشالی پیچانده شده و طعمه ای برای گندیده خواران دیگر میگردد

مطمناً اگر یک بررسی عادلانه جهت تعیین سرنوشت متهمانیکه در قید به سر میبرند صورت گیرد واضحاً گفته میتوانم که یک بر سه حصه بندی ها هم مجرم شناخته نمیشوند و شاید ۴-۵٪ آنان ر امجرمین سزاوار قید تشکیل دهد. و چون یک تعداد کثیری که پول نداشته و رشوت داده نتوانسته در قید به سر میبرد واکثراً وقتی ازین مخمصه رهایی می یابند چون بی گناه زجر دیده به صف ناراضیان پیوسته ویا به تخریب واغواگری های نوع دیگری میپردازند .

پس هویداست که مردم به چه امیدی پول هایش را که نتیجه عرق کشی هایشان است آورده در افغانستان سرمایه گذاری کند تا بی اختیار زمینه برای چوروچپاول دیگران مهیا گردد و حکومت هم سنگ حامی سرمایه گزاران را برسینه اش بکوبد که به اصطلاح از یک طرف شریک دزد و از طرف دیگر حامی صاحب خانه.

بالاحترام

یادداشت:

همکار نهایت عزیز وگرامی آقای "اکرمی"، درود های بی پایان ما را بپذیرید. امید است شاد و به سلامت باشید.

فکر میکنیم هر چند شما خود با مشخص ساختن ماهیت دولت که آنرا "پوشالی" دانسته اید، علت اصلی تمام مشکلات اداره مستعمراتی را بیان داشته اید، با آنها باید بیفزائیم:

ما را عقیده بر آن نیست که دولت ایتالیا بر حسب تصادف مسؤولیت باز سازی قوه قضائیه را در اداره مستعمراتی به دوش گرفته باشد؛ چه با شناختیکه از نفوذ مافیای مواد مخدر در رگ رگ قوه قضائیه آن کشور وجود دارد، می توان با جرأت ابراز داشت :

نیروهای اشغالگر که در آن منافع تمام جناح های سرمایه من جمله سرمایه مواد مخدر، در نظر گرفته شده است، آگاهانه و به دستور صاحبان و گردانندگان آن جناح سرمایه باز سازی قوه قضائیه را به دولت "ایتالیا" سپرده بود تا

زیرساخت قضائی اداره مستعمراتی در همسوئی و تبانی با سرمایه مواد مخدر جهانی به صورت همگون باز سازی شود. با در نظر داشت چنین واقعیتی گفته می توانیم که دولت ایتالیا در انجام وظیفه اش موفقانه عمل نموده، از سیستم قضائی اداره مستعمراتی چنان معجون مرکبی به وجود آورده است که می تواند باعث رشک و حسد سازندگانش نیز باشد.

موفق و کامگار باشید

اداره پورتال AA-AA